

sit Barn, er Opholdskommunen berettiget til inden for et Tidsrum af 6 Maaneder efter Fødslen i Trangstilfælde og efter en Læges Anvisning at yde indtil 1 Liter Sødmeæg daglig. Hjælpen kan dog ogsaa ydes i de Tilfælde, hvor det gennem Lægeundersøgelse er oplyst, at Moderen ikke eller kun delvis er i Stand til selv at amme Barnet. Hjælpen ydes som Særhjælp uden Retsvirkning for Moderen.

Som et Led i den midlertidige Lovgivning om Hjælp til trængende til Indkøb af visse Levnedsmidler, jfr. senest Lovanordning Nr. 124 af 20. Marts 1945, der ved Lov af 30. Marts 1946 er forlænget til 30. Juni 1946, er der derhos af Statskassen stillet Beløb til Raadighed for Kommunerne til Hjælp — eventuelt efter Anvisning af vedkommende Mødrehjælpsinstitution — til *svangre Kvinder* til Indkøb af Mælk, jfr. Lovanordningens § 3, Stk. 2. I Finansaaret 1945—46 har der været stillet 684 500 Kr. til Raadighed til dette Formaal. Efter Lovanordningen var det overladt til Kommunerne selv at fordele de bevilgede Beløb, dog at der fortrinsvis skulde tages Hensyn til Alders- og Invalidere, Personer, som modtager Hjælp som kronisk syge i Henhold til Forsorsningslovens §§ 247 og 248, arbejdsløse Medlemmer af Arbejdsløshedskasser og dermed økonomisk ligestillede samt Personer, som helt eller delvis modtager deres Underhold af det offentlige Forsørgelsesvæsen.

Arbejds- og Socialministeriet maa anse det for nødvendigt, at denne samfundsmæssigt vigtige Lovgivning om Hjælp til svangre Kvinder fortsættes, samt at der saa vidt muligt sikres det spæde Barn Mælk uden Hensyn til, om Moderen er i Stand til at amme Barnet eller ej. Det bemærkes herved, at det maa være Sundhedsplejerskens Opgave at tilskynde Moderen til selv at amme Barnet, hvis hun er i Stand til det, medens dette ikke bør søges opnaaet ved, at der af det offentlige kun ydes Mælk — eller ydes mere Mælk — til diegivende Mødre.

Efter Arbejds- og Socialministeriets Formening maa det anses for mindre rimeligt, at et for de svangre og for den spæde Alder saa fundamentalt Næringsmiddel som Mælk skal ydes efter det sociale Udvalgs Skøn og Trangsbedømmelse i det enkelte Tilfælde. Man har dog ikke ment at kunne gaa saa vidt som at foreslaa, at Hjælpen ydes til alle uden Hensyn til økonomiske Omstændigheder, men har ment at burde begrænse Hjælpen til de mindst bemidlede. Ved Overvejelserne vedrørende Afræns-

ningen af denne Gruppe har man taget sit Udgangspunkt i den gennemsnitlige Aarsfortjeneste for en ufaglært Arbejder, der udelukkende arbejder paa Timeløn, og som er udsat for en Arbejdsløshed svarende til Gennemsnittet. Ved Beregningerne er man, for saa vidt angaar Hovedstaden og Provinsbyerne, gaaet ud fra den af Det statistiske Departement for Januar Kvartal 1945 meddelte gennemsnitlige Timeløn for ufaglærte Arbejdere, medens man for Landdistrikternes Vedkommende ogsaa har taget Hensyn til de senest foreliggende Lønoplysninger for løse Landarbejdere paa egen Kost. De paa Grundlag heraf beregnede Aarsfortjenester er reduceret under Hensyn til Arbejdsløsheden i 1945 og forholdet med det Beløb, som i Gennemsnit er udbetalt fra Arbejdsløshedskassen i Arbejdsløshedsperioden. Endelig har man under Hensyn til den i Løbet af 1945 stedfundne Lønstigning forhøjet de fastsatte Indtægtsgrenser med ca. 200 Kr. og er herved naaet frem til et omtrentligt Udtryk for Gennemsnitsindtægten i 1945 for Arbejdere af den heromhandlede Kategori, svarende til den Periode, for hvilken der betales Skat i Skatteaaret 1946—47. I de herved fremkomne Aarsindtægtsbeløb har man for at naa til den skattepligtige Indkomst fradraget den beregnede gennemsnitlige Udgift til personlige Skatter og Kontingenter m. v.

Man er forudsætningsvis gaaet ud fra, at de beregnede Aarsindkomster skal udgøre Maksimumsgrenserne for Personer med 1 Barn. I Lovforslaget er herefter anført Indtægtsgrenserne for Personer uden Børn, hvortil vil være at lægge et Tillæg for hvert Barn paa 600 Kr. i Hovedstaden, 550 Kr. i Købstæderne og 500 Kr. i Landkommunerne.

Formuegrænsen svarer til den for Optagelse i en statsanerkendt Sygekasse for Forsørgere gældende.

Under Hensyn til, at eventuelle fremtidige Forskydninger i Indkomstforholdene for de mindrebemidlede kan medføre Ændringer i Omfanget af den Personkreds, som tilsigtes omfattet af Lovforslaget, har man — jfr. § 8 — foreslaaet, at de i § 2 fastsatte Indtægtsgrenser reguleres i Forhold til de siden 1945 stedfundne Forskydninger i Timelønnen for ufaglærte Arbejdere.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget bemærkes iøvrigt, at der ifølge § 3 ikke skal kunne ydes Mælkehjælp til Personer, der har Ophold i Særforsørgsanstalter, paa Tuberkulosesanatorier, Svangrehjem o. lign., eller for saa vidt angaar Børn, der er anbragt paa Børnehjem, idet man maa gaa ud fra, at disse